

Lezen en boeken

In de na-oorlogse periode toen mijn ouders in de Everard Foekstraat woonden, werd ik eind 1945 langdurig ziek. Ik moest toen 9 maanden! op bed blijven en bracht de tijd door met spelletjes, handwerken en lezen.

Ik las alles wat los en vast zat en was gek op strips. De boeken van Bolleke de Beer waren een tijdje mijn favoriet. Gezien de beperkte financiële middelen van mijn ouders, kreeg ik maar af en toe zo'n boekje en las dat dan zowat stuk. Ook leenden wij af en toe wel boeken uit een soort bibliotheek, een kantoorboekhandel annex bibliotheek in de Willem van Noortstraat. De boeken die ik daar leende waren die o.a. van Arendsoog, Biggles. Bob Evers en zijn vrienden, Old Shatterhand en Winnetoe en uiteraard las je ook de stripboeken die vriendjes hadden, zoals Flipje, het fruitbaasje uit Tiel. Je moest de plaatjes van die boeken bijeen sparen met punten die op de etiketten van de jampotten van "De Betuwe" waren gedrukt.

Ikzelf spaarde in die tijd voor de plaatjes van Piggelmee.

120 punten (bij de van Nelle koffie) waren voldoende voor een serie plaatjes en met 3 series was het boekje compleet. Het was een moralistisch verhaaltje over een dwergenpaartje, waarvan de vrouw altijd meer wilde hebben en uiteindelijk de deksel op haar neus kreeg. Het begon zo:

***In het land der blonde duinen
En niet heel ver van de zee,
Woonde eens een dwergenpaartje
En dat heette "Piggelmee."***

***'t Waren heel, heel kleine menschjes
En ze woonden - vrees'lijk lot
Want ze hadden heel geen huisje -
In een ouden, keulschen pot.***

Het eerste stripboekje dat ik kreeg (van Opa Hagenbeuk!) was van Bulletje en Boonestaak.

"Hiernaast zie je het portret van de twee beste vrienden, die ooit samen kwajongensstreken uithaalden. Waarom de een Boonestaak en de andere Bulletje genoemd werd, hoef ik zeker niemand uit te leggen? Ze waren een beetje berucht in de buurt en hun namen werden altijd in één adem genoemd, want waar je Boonestaak zag, daar zag je ook Bulletje, en als je Bulletje misschien een oogenblikje alleen zag, kon je zeker zijn, dat Boonestaak ergens vlak in de buurt was."

In de krant stond de strip Ketelbinkie.

Ketelbinkie had apenkracht, werd altijd door een stel boeven dwarsgezet, maar loste toch altijd (dankzij zijn slimheid en kracht) de problemen op.

Later kwamen de winterboeken (boeken vol met strips, spannende verhalen, puzzels, raadsels en goocheltrucs), de strips van Kapitein Rob de zeezeiler, Eric de Noorman en de wondermidvoor Kick Wilstra (een samenvoeging van **Kick** Smit, Faas **Wilkes** en Abe **Lenstra**, drie grootse voetballers).

Vooral Kapitein Rob was mijn favoriet, vanwege de teruggang in de tijd (o.a. Peer den Schuymer) en de geslepen professor Lupardi. Ik had daar zeker wel 10 of meer stripboeken van.

Veel later (in '70-er jaren) werd de strip Tom Poes ofwel Heer Bommel mijn uitgesproken favoriet en niet te vergeten Appie Happie.

Thuis hadden wij op een gegeven ogenblik ook de leesportefeuille, een map met een tiental verschillende weekbladen, die je per week huurde.

Mijn moeder en ik 'vochten' altijd wie als eerste de 'Lord Lister' ging lezen.

De hoofdpersoon was Lord Lister (zijn alter ego heette Raffles, de gentlemaninbreker), altijd in gezelschap van zijn helper Charles Brand en zijn trouwe chauffeur James Henderson. Hij was niet alleen van adel, maar ook een uiterst bekwame arts, beschikte over buitengewone lichaamskracht, buitenwereldlijke koelbloedigheid en scherpzinnigheid. Gedreven door 'zucht naar avontuur' kwam Raffles (een figuur die het midden hield tussen Sherlock Holmes, Zorro en Baantjer) in confrontatie met engerds als 'De Moloch', 'Mad Pete' of de bende van Het Kwade Oog.

